

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra FÆDRENE ÆDE DRUER

Citation: Wied, Gustav: "Fædrene æde Druer. 1968", i Wied, Gustav: *Fædrene æde Druer. 1968*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 201.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied11val-shoot-idm140398128648784/facsimile.pdf> (tilgået 26. maj 2024)

Anvendt udgave: Fædrene æde Druer. 1968

gene paa en eller anden Maade skulde kunne „frelse“ hende.

Hun havde engang i en Avis læst om et Drankerasyl, hvor man kunde helbredes og lære at forsværge Nydelsen af stærke Drikke og andre Uhumskheder. Og det blev hende da senere, hver Gang Deliriums-Angesten indfandt sig, hendes Livs store Maal at komme ind paa et saadant Asyl ... Men hun vilde *betale* for sig og ikke smides paa Fattigpleje! Hun, der var af saa fin og fornem en Familie ...!

— — —
Med disse og mangehaande andre forvirrede Tanker tumlede Lig-Johannes Hjerne baade Dag og Nat. Og hun pinte og plagede Manden, snart med Bønner og snart med Trusler, om i det mindste bare at overlade hende et Par hundrede Kroner af sin Skat, bare ét Hundrede! Og da Jens stadig viste sig lige urokkelig afvisende, voksede der efterhaanden op i hende et vildt og uforsonligt Had imod ham. Og hun gik rundt og lurede paa en Lejlighed til med Magt at fratage ham, hvad han ikke godvillig vilde rykke ud med.

... Han som dog vidste, for det havde hun under grædende Taarer sagt ham, at disse Penge kunde *frelse* hende og igen gøre hende til et skikkeligt og agtværdigt Menneske ...

Saa gik Pin'de-Jens en Torsdag Formiddag og mugede nede i Hestestalden og sang dertil. Denne Syngen var i Aarenes Løb blevet ham en Vane. Men han anede ikke selv, at han gav Lyd fra sig:

Roser og Liljer skal pry-de min Grav (sang han),
naar jeg fra Verdens vil-dene Hav
styrer mod Him-melens Bolig ...

Frøken Sofie kom fra Foderloen som sædvanlig fulgt i Hælene af Tyrk.

Hun standsede paa Tærskelen og lyttede smilende til Sangen.

Jenses Stemme knirkede og hvinede om Kap med Trilie-børen, han skød foran sig: